

Un futur lliure d'interferències d'ETA

A Catalunya s'observa amb optimisme la consolidació d'un procés de pau al País Basc que pugui desactivar les interferències que les estratègies polítiques i militars d'ETA han provocat en els processos polítics del Principat.

El PP s'ha mostrat del tot: la proposta del nou Estatut de Catalunya no és res més que la concreció de l'estratègia política pactada amb ETA. I tan tranquils. La brutalitat del sil·logisme del PP-Carod (ERC) es reuneix amb ETA, i tenint en compte

que ERC governa amb el PSC-PSOE i manté acords amb el Govern espanyol, per tant, el Govern espanyol segueix les estratègies d'ETA— no respon a la ignorància, sinó al convenciment que el fantasma del terrorisme i de l'amenaça de trencament de la unitat de l'estat són bons cultius electorals a Espanya.

Tradicionalment, els populars s'han dedicat a criminalitzar qualsevol proposta que signifiqués un reconeixement de les nacions de l'estat espanyol. ETA sempre ha estat el pretext per barrejar objectius polítics amb activitat armada. De manera que, qui coincidia, per poc que fos, amb una reivindicació política defensada també pel grup armat basc, automàticament esdevenia poc menys que còmplice dels atemptats. Si aquesta estratègia dels populars ja va ser així quan governaven Espanya —val a dir que amb la complicitat del PSOE—, ara des de l'oposició els populars han augmentat la dosi de la recepta, fins a l'extrem d'acusar obertament tothom que no està amb ells de fer el joc a ETA. Tant és així que la setmana passada el PSC demanava empara al president del Parlament de Catalunya i que els lletrats de la cambra catalana estudiïn accions legals contra "els que de manera indecent i miserable" barregen l'Estatut i ETA.

El fet és que, per activa o per passiva, ETA ha tornat a fer vol rasant sobre l'àmbit polític català. Però si bé és cert que és el PP qui utilitza l'organització armada basca com un element més de la seva estratègia d'agitació política i criminalització de les reivindicacions

catalanes, també és cert que és la mateixa ETA qui, amb les seves estratègies comunicatives propagandístiques, dóna ales als populars. El darrer comunicat de l'organització armada, fet públic el passat divendres 25 de novembre, citava de nou explícitament la defensa de les reivindicacions catalanes. Concretament, en el comunicat deia: "[...] s'evidencia la necessitat que tenen aquests poders [l'estat espanyol i el francès] de resoldre la seva contradicció principal: el futur d'Euskal Herria i de Catalunya i el reconeixement dels drets col·lectius d'aquestes dues nacions." La referència a Catalunya, just en ple procés de negociació del nou Estatut, ha alimentat l'estratègia incendiària del PP i dels mitjans de comunicació espanyols aliats als populars, i ha tornat a posar enmig del debat polític ETA, en un moment en què havia perdut protagonisme mediàtic.

Una "solidaritat" que surt molt cara. Observant la política comunicativa de l'organització armada basca dels darrers temps, sembla clar que ETA ha utilitzat els processos polítics catalans en benefici de les seves necessitats estratègiques. Juntament amb això, la debilitat d'un context polític en ple procés de canvi com el català, amb l'arribada del tripartit a la Generalitat després de 23 anys de govern de CiU, ha fet que les referències "solidàries" amb "el poble català" d'ETA hagin distorsionat i desestabilitzat més la política catalana que no pas ho van fer els atemptats comesos al Principat.

Costarà d'oblidar l'inici accidentat de l'actual Govern català, quan el diari *Abc* fa filtrar una reunió secreta entre Josep-Lluís Carod-Rovira, llavors conseller en cap de l'executiu de Pasqual Maragall, amb suposats dirigents d'ETA, per explorar vies d'un procés de pau. Allò va desencadenar una de les campanyes d'assetjament polític i mediàtic més fortes contra un càrrec institucional català. La pressió que no va saber aguantar l'aleshores govern novell va deixar imatges com les d'un president Maragall retirant la cartera al conseller en cap, sense cessar-lo. Aquest gest va posar, sens dubte, el tripartit en una situació d'inestabilitat permanent, que s'agreuja amb la sortida de Carod-Rovira del nou Govern

Josep Bargalló és nomenat conseller en cap, en substitució de Josep-Lluís Carod-Rovira. El pes de les estratègies d'ETA va tenir un paper indiscutible en l'accidentat inici del govern tripartit.

catalanista i d'esquerra, quan encara no feia ni tres mesos que s'havia constituït. De nou, un comunicat d'ETA va acabar de rematar la situació. L'anunci d'una treva parcial circumscrita a Catalunya, el 18 de febrer del 2004, va tornar a dur la tempesta política al Principat. Josep Bargalló, fins llavors conseller d'Educació, fou nomenat conseller en cap. Amb el líder d'ERC fora del Govern, l'arquitectura política dels acords del Tinell havia quedat seriosament danyada i es va haver de reformular amb moltes dificultats.

Ja sigui per la capacitat estratègica d'ETA o per la debilitat de la classe política catalana, el fet indiscutible és que l'organització armada basca ha generat sempre una certa distorsió en els àmbits polítics catalans. Malgrat la treva parcial declarada per ETA en territori català, no es pot oblidar que dos dels quatre atemptats amb més víctimes mortals de la història d'aquest grup armat els han comès a Catalunya, amb el de l'Hipercor al capdavant d'aquest rànquing. A més de consternar la societat, la brutalitat de les conseqüències d'aquell atemptat va generar una forta crisi en l'independentisme català, que fins llavors havia mantingut estrets lligams de complicitat política amb l'esquerra abertzale. L'atemptat a Hipercor va comportar el replantejament d'aquestes relacions.

Entre l'ús i l'abús. Tal com recull el periodista col·laborador d'aquest setmanari Daniel Gómez al llibre *ETA i Catalunya. Des del primer contacte el 1962 fins a la reunió de Perpinyà* (Barcelona, Columna, 2004), l'organització armada basca sempre ha utilitzat Catalunya en la seva estratègia política. Aquesta estratègia ha distorsionat, en moltes ocasions, i especialment en aquests dos darrers anys, els processos polítics del Principat.

Si finalment el rumor sobre una treva es materialitza, malgrat que el PP probablement recuperi el discurs de "la treva trampa" per mantenir la seva estratègia política actual, les formacions polítiques catalanes es veuran lliures d'aquesta pressió exterior que sempre a planat sobre la política catalana.

Enric Rimbau

Contra la mentida, la difamació, la injúria i la calúmnia

EL CIRC DE LA FAMÍLIA BRUNETTI

Envieu les vostres perles a circbrunetti@eltemps.net

La setmana passada vam parlar de les campanyes i boicots diversos endegats per la família Brunetti i dèiem que, darrerament, no donaven a coll. Doncs bé, hem rebut molts correus on ens informeu de tota mena de campanyes d'aquestes. No els podem donar cabuda a totes però tenim la solució per fer-vos-les arribar igualment: www.hazteoir.org, una adreça que no pot faltar a l'agenda de cap ciutadà com cal. Aquesta caixa de Pandora digital és plena de convocatòries per manifestar-se en favor de causes lloables. Per exemple:

"En defensa de la COPE y de la libertad de Información." Una campanya ben lloable ja que, segons "hazteoir.org":

"La Cadena COPE está sufriendo un acoso dictatorial Insólito en una democracia europea en pleno siglo XXI. [...] La Generalitat catalana [...] está empleando todo su aparato político y mediático para mentir, difamar, Injurar y calumniar a la COPE."

Depenent de l'entitat o l'organisme atacat, les "eines" suggerides varien. Així, trobem una iniciativa contra La Caixa en què "conviden" a anar a protestar en persona a l'oficina més propera, o les campanyes contra ZP (infinites) en què faciliten el telèfon de la Moncloa i conviden tothom a trucar-hi. Perquè després diguin que la feina de telefonista és descansada.

Però no tot són protestes. També inciten a mostrar solidaritat. Un exemple:

"Felicitat al Gobierno balear por el cierre de un abortorio."

(pel tancament d'una clínica a Ciutat de Palma per un suposat cas d'intrusisme professional). Un altre cas: el de les empreses catalanes que són víctimes del boicot als seus productes. Sí, però no les que us penseu. Resulta que hi ha una campanya de boicot contra un grup d'empreses del Principat, endegat... per la mateixa Generalitat de Catalunya!

"El primer y más organizado boicot conocido contra los productos catalanes se viene haciendo desde el año 2002 en Cataluña y está subvencionado, además, por la mismísima Generalitat. Se trata de uno mas de los diferentes sistemas de presión que los distintos Gobiernos nacionalistas han estado empleando para doblegar la voluntad de las empresas privadas en Cataluña, con el objetivo de conseguir imponer la mal llamada 'normalización lingüística'. Con esta alerta, queremos recordaros los nombres de algunas de las empresas catalanas que llevan años sufriendo Injustamente el boicot en Cataluña." Sort que diu "algunes" perquè si la Generalitat està boicotejant totes les empreses que no etiqueten en català, la llista podria ocupar bona part dels recursos d'Internet sencer.

Lluís Montserrat

Col·labora amb la família Brunetti! I guanya una cartera encoixinada per a l'ordinador

Ajuda'ns a trobar les millors perles del Circ de la família Brunetti. Feu-les arribar a circbrunetti@eltemps.net (en qualsevol format: vídeo, text o arxiu sonor) o, per fax, al 932 384 263, amb les dades de la "troballa" (mitjà, data, secció, programa, autor...)

